

relsesmedlemmer, der har forsømt deres Pligt og svigtet den Tillid, der er sat til dem, kan slippe med den Straf i nogle Aar at tage Ophold i Udlandet eller paa et pragtfuldt Landslot i fuld Nydelse af den Formue, de har tjent i de gode Dage.

Jeg glæder mig derfor over det Lovforslag, som den højtærede Justitsminister med saa stor Hurtighed har fremsat. Ganske vist kan jeg ikke nu vide, om de almindelige Bemærkninger, jeg nylig har fremsat, passer i dette Tilfælde. Jeg kan ikke vide, om der er nogen, som virkelig er skyldig, saaledes at der kan gøres Ansvar gældende imod ham, og det kan den højtærede Justitsminister formentlig heller ikke vide. Men det, man kan være klar over allerede nu, er, at der foreligger tilstrækkeligt Grundlag for en alvorlig Undersøgelse, og jeg skal da i den Henseende særlig pege paa, dels at der er blevet anbragt et selv efter Landmandsbankens Forhold meget stort Antal Millioner i letsindig og udygtigt ledede Spekulationsforetagender, dels paa det urigtige Regnskab for 1921, som allerede flere Gange er blevet omtalt under denne Debat. Hvis det nu under den Undersøgelse, som altsaa vil komme i Gang, viser sig, at der er nogen, som er skyldig, som har paa-draget sig Ansvar, bør dette Ansvar efter min Mening gøres gældende med Kraft og fuldt ud saavel til Straf som til Erstatning, ganske uden Personsanseelse; men paa den anden Side maa man ønske, at Undersøgelsen bliver gennemført saaledes, at den ikke faar Karakteren af en Cirkusforestilling med halvt humoristiske Referater i Bladene hver Dag. Noget saadant vilde være uværdigt for den overordentlig omfattende og betydningsfulde Karakter, som denne Sag har, og det kunde ogsaa let føre til, at den Institution, som man nu vil redde, og som man haaber skal opstaa i en bedre Skikkelse, Den danske Landmandsbank, i Virkeligheden ogsaa i Fremtiden bliver skadet. Det er noget, man ogsaa har haft Blikket aabent for i det andet høje Ting.

Det er min Tro, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, i den Skikkelse, det har faaet i det andet høje Ting med den højtærede Justitsministers Tilslutning,

vil være fyldestgørende, saaledes at man paa den ene Side faar en Undersøgelse, der gaar til Bunds og er betryggende, og paa den anden Side undgaar unødvendig Skandalisering. Ud fra den Opfattelse skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse her i det høje Ting.

Birch: I Folketinget har man ind i Behandlingen af den store, ulykkelige Sag, der ligger for, blandet et Spørgsmaal, der ved Siden af dette store Spørgsmaal er lille, men i sig selv er af den største Betydning, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det er tilladeligt, at københavnske Storbanks har Filialer spredt over hele Landet, specielt, om det er rigtigt, at Landmandsbanken har de mange Filialer ude omkring i Provinsen. Om dette Spørgsmaal siger Folketingets Udvalg i sin Betænkning — det er kun nogle faa Linier —, „Udvalget har forhandlet om Landmandsbankens Filialer, og det er et fra flere Sider udtalt Ønske, at en Begrænsning i dette Forhold finder Sted“. Overfor Faren for, at de Mænd, som fremtidig skal lede Landmandsbanken, skulde tage Hensyn til denne Udtalelse som en Udtalelse fra Rigsdagen, vil jeg gerne udtale en Beklagelse af, at man har draget dette Spørgsmaal ind under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Spørgsmaalet om, hvorvidt københavnske Storbanks bør have Filialer i Provinsen, er saa stort, at det trænger til en Drøftelse, som hverken har fundet Sted eller har kunnet finde Sted hverken i Partierne eller i Tinget under den foreliggende Sags Behandling. Jeg tror derfor, at man ikke bør tillægge denne Udtalelse for stor Vægt, og jeg ønsker tillige at udtale, at blandt andre jeg er imod det, der er udtalt i nævnte Betænkning.

Saa vidt jeg har forstaaet Udtalelserne i det andet høje Ting, nærer de, der har fremsat denne Anskuelse, den Tanke, at Storbankskerne paa en uheldig Maade har søgt Penge fra Provinsen for at drage Kapital ind til København. Jeg tror at turde sige, at naar saa mange Mænd, ogsaa i Provinsen, er gaaet med til at afstaa deres selvstændige Smaabanks til at være Filialer af Landmandsbanken, er det sket ikke